

Ngày 30-4-1975, chính là ngày bùng nổ của sự sụp đổ Miền Bắc vàng lờn quan trọng Nga-Hoa xé bỏ Hiệp Ước Paris

Hàng năm vào dịp Tháng Tịch Đen, tất cả đồng bào Việt Nam khắp nơi đều hồi hộp cũng như đang sống nhún nhúc quắc nức; và những ai còn nghĩ đến vận nước thì đều như ù lờ đi bên cạnh 30-4-1975; ngày mà tất cả đều tin một cách kiên cố các sự kiện nghiệt ngã, đau đớn đang diễn ra trong lịch sử của đất nước này; nó không những đã gây bao tang tóc cho cộng đồng dân tộc còn những chìm toàn thể người dân miền Nam vào cơn khốn khổ điêu linh.

Ngày 30-4-1975, chính là ngày bùng nổ của sự sụp đổ Miền Bắc vàng lờn quan trọng Nga-Hoa xé bỏ Hiệp Ước Paris, một Hiệp Ước quốc tế do một sự cố gắng quốc gia Hoa Kỳ, Liên Xô và TC đồng ý ký kết thúc, Mục tiêu Hiệp Ước nói về “Chấm dứt chiến tranh & tái lập hòa bình” tại VN, Hiệp Ước chính do sự sụp đổ Miền Bắc Việt và bùng nổ của sự sụp đổ ký ngày 27-1-75 và có hiệu lực vào lúc 8 giờ sáng ngày 28-1-75. Những khi ký trên bản hiệp ước còn chĩa ráo mồm; và trong khi VNCH đang bùng nổ “ngồi bên đồng minh” Hoa Kỳ trối tay, cúp hết mọi nguồn viện trợ, thì bùng nổ của sự sụp đổ tráo trờ, phản bội lại hiệp ước rồi đổ cả toàn lực mà nhieu cuộc tấn công ác liệt đổ máu của người chiếm miền Nam. Kể từ ngày đó, thì toàn dân miền Nam hoàn toàn bị rơi vào tay bọn xâm lược miền Bắc; bọn một hệt quyên làm người và trở thành hàng “thần dân” dẫu tên: người quân, người quyên và người dân. Tất cả đều bị CSVN miền Bắc đầy ắp, do đó người dân miền Nam gọi ngày 30-4-75 là “Ngày Quốc Hôn,” mục đích là để tưởng nhớ lại về cơn thảm họa gây ra bởi cái ngày đen tối đó, và để luôn còn nghĩ là từ ngày 30-4-75, người Miền Bắc khi đưa cai trị miền Nam. Vì thế, trong Tháng Tịch Đen, mọi sinh hoạt chính thức của các chính đồng, đoàn thể đều tranh, đồng bào tin cậy của CS đều lo đến việc chuồn bỏ tất cả các loại Tờng Niệm Ngày Quốc Hôn 30-4.

Cũng sống dịp, xin nhắc lại quý đức giá và đồng hương, lịch sử dân tộc VN vào thế kỷ XX,

thông công kiến biếm bao công nhậm hạo; ngoài việc bố oai oai làm than đả ái nô lệ của thố c dân Pháp, còn bố n n chiếm đóng của quân phiếm Nhậm; bố “mặt c hai tròng” nên ngi dân VN phải chịu trăm khổ khăn khổ. Phn th bố m t mùa, ngoài ra còn bố đ quân chiếm đóng Nhậm trng thu h t đ t đai, ép bu c nhà nông phải trng cây công nghệ ph c v chi n tranh, vì th gây ra n n thi u l ng th c, đó chính là nguyên nhân làm cho hai tri u đng bào mi n B c ch t đoi. Kh n n n h n, trong th i gian đó, H Chí Minh, tên t i đ dân t c, tay sai c a đ tam CS qu c t l i du nh p thêm tà thuy t ngo i lai vào đ t n c, nói đ đ u tranh “dành đ c l p” dân t c (xét th y không c n thi t) nh ng th c ch t là đ ph c v cho quy n l i qu c t vô s n. Các h l y này đ a đ n cu c chi n v i Pháp kéo dài đ n 9 năm. (Chi n tranh Đông D ng I) K t qu , dân t c VN b thua thi t: Hiệp Định Đình Chi n Genève 20-7-1954, đ t n c VN b chia đoi; m t n a b r i vào bè lũ tay sai c ng s n qu c t ; c u Hi n L ng thu c vĩ tuy n 17, là biên gi i t m chia. Ph n còn l i thu c mi n Nam VN.

Cũng vào h bán th k th XX, b n CS mi n B c l i vâng l nh m y tên đ u s CS Nga-Hoa xúi gi c, chúng vâng l i kh i đng l i chi n tranh nói là “thng nh t t qu c”, nh ng th c ch t là đ bành tr ng đ qu c đ . Qu c t nói đó là “chi n tranh Đông D ng II”; còn gi i cu c chi n y th c h gi a c ng s n và t b n. Lý do: hai mi n B c-Nam đ u là công c c a qu c t : mi n B c ph i theo l nh CS qu c t bành tr ng đ qu c đ ; trong khi mi n Nam, đang y u th , vì m i dành l i đ c l p t tay Pháp; m t khác vì quy n l i dân t c và đ b o v ng i dân tránh th m h a CS, bu c mi n Nam ph i đ a Hoa K , ng i đng đ u th gi i t do đ chi n đ u t v .

Sau m y năm đoi bên đánh nhau đ n tr y vi tróc v y, b t phân thng b i, nu t không vào và nhả chng ra. Lý do: Phía Hoa k do ch tr ng “đánh mà không đ c thng”, thng là hng k ho ch. Riêng kh i CS l i còn có s b t đng và đoi khi l ng c ng gi a hai tên đ u s CS Nga-Hoa, và vì th t b n-c ng s n t m th i ng ng tay; bên CS thì tính k “lùi m t đ ti n ba” b c ch c h i ch p th i c ; phn Hoa K l i toan tính khác, mu n ph i tay rút lui đ thay đ i n c c , đng th i t ch đ u cho kh i c ng s n bi t, t h u, M s không bao gi tham đ m t cu c chi n trên b nh Tri u Tiên tr c đây, M đanh tháo ch y, Mu n dàn đng k ch b n đó, ng i M đ i bày ra nhi u trò quái g : m t m t, h m chi n đ ch chu n b rút lui b ng cách “bôi đen” VN; nào là b a đ t tìm cách nói x u, k t t i VNCH tham nhng, ho c bi th m hóa tình hình chi n cu c. óai ăm thay, trong khi ch tr ng Vi t Nam Hóa chi n tranh, t i tân hóa vũ khí và trang b , nh ng l i dè s n, ti p t các đng c thng đ c a th chi n II nh , nón s t, giây 3 ch t v.v các th xét không m y c n thi t cho chi n tr ng sôi đng lúc đó. Và, cu i cùng thì c t gi m l n vi n tr và quy t đnh cúp h n mà không c n bi t đ n QLVNCH s đ v đầu khi h t còn đ c tái ti p t . M t khác, đ tháo lui mà kh i m t m t v i qu c t ; t i M , h âm th m t ch c k ho ch rút lui, c th xúi gi c b n ph n chi n n i lên bi u tình kh p n i trên các thành ph M ; ngay c th đ Hoa K Washington D.C; h đng đang sau c v o thanh niên học sinh M ào t xu ng đng bi u tình ph n đ i chi n tranh VN, bu c chính quy n M ph i l p t rút kh i VN, H n n a, ph n chi n M còn đ cao VC : hình H Chí Minh, c đ sao vàng và c M t Tr n Gi i Phóng đ u tràn ng p trong nh ng cu c bi u tình chng chính ph c a b n ph n chi n M . Quý đ c gi nhĩ th nào khi b n ph n chi n n i lo n bi u tình b o đng

Hiệp Định Paris Ngày 28-1-1973 Chính Là Hội Chương Báo T cho VNCH

Tác Giả: Phùng Ngọc Sa
Chúa Nhật, 10 Tháng 4 Năm 2011 09:30

chính nhà cầm quyền Miền mà đằng sau là những tích cực của họ trên ngai m của tình báo Hoa Kỳ ?

Trước khi nói về hiệp định Paris, chúng ta cần phải nhìn lại những gì đã xảy ra trước đó. Hai bên đều chấp nhận rằng là “vấn đề đánh vấn đề đàm” để cho cả hai chi nhánh miền. Cuộc cùng thì Hiệp định Paris cũng đã kết thúc và ra đời trong đó có những điều kiện về mặt chính trị, thời gian và địa điểm VNCH. Vì thế, khi tiếng chuông các nhà thờ, các chùa đổ chuông trong những ngày giêng, cũng là loan báo cho quần chúng biết được hân hoan đón mừng Hiệp định Paris Chấm dứt Chiến Tranh ra đời, thì đó là niềm vui của tất cả cũng như niềm vui của những người VN đang sống trong bóng tối. Đó là “Hội Chương Báo T cho VNCH”, đó là điều kiện của những người sống ở Miền Nam. Câu hỏi đặt ra là: Tại sao lại nói: Đó là hội chương báo T VNCH, và niềm vui của những người sống ở Miền Nam? Trước khi trả lời câu hỏi trên, chúng tôi xin phép được nói về những người bạn của tôi Dũng và Kết Quê Hiệp định và những người bạn của nó.

Biểu hiện, Hiệp định Paris ngày 28-1-1973 gồm có 9 Chương và 23 Điều ; trong đó một vài điều được xem là những điều kiện như sau đây:

a-) Điều 5 – Chương II: Về Chấm dứt Chiến sự – Rút Quân:
Theo HĐ, thì trong vòng 60 ngày kể từ khi hiệp định có hiệu lực, mọi lực lượng ngoài là Hoa Kỳ và những người bạn của họ có: Đài Hàn, Úc, Tân Tây Lan, Thái Lan, Đài Loan, Phi, tất cả phải hoàn toàn rút ra khỏi Miền Nam VN. Riêng 300,000 quân của các nước bạn của Việt Nam đang được bố trí đánh nhau phá hoại tại chiến trường Miền Nam, thì VC nói chúng nó “không phải là những lực lượng ngoài” nên có quyền ở lại mà không cần bàn tính chuyện rút về Bắc. Trước mặt điều kiện hoàn toàn vô lý và trái nguyên tắc như thế mà các Hoa Kỳ bạn VN không thể gì do điều kiện này, và không một ai có lý lẽ biện bạch. Thế thì, trong bao năm chiến tranh, Hoa Kỳ đã tung ra biết bao là chiến dịch truy tìm diệt ch; nào là chiến dịch “Lùng&Diệt” (Search&Destroy); Tight-On (Tight On Hủy Diệt), thế mà bây giờ trước mặt sự thất bại quân đồng đội, công khai có mặt khắp Miền Nam; những người bạn VC Võ Nguyên Giáp còn ca ngợi nói: “Bất cứ nơi nào thuộc lãnh thổ Việt Nam thì quân của chúng ta có quyền trú đóng ở đó”. Vì mặt tình hình nguy hiểm như thế mà không có một áp lực nào buộc quân CS Bắc Việt phải rút về bên kia vĩ tuyến 17- Cũng xin nhắc lại, theo hiệp định Genève năm 1954 thì hiệp định vĩ tuyến 17 là làn ranh giới quân sự giữa hai Miền Bắc-Nam- Các quân CS đóng phía Bắc vĩ tuyến và quân đội quốc gia ở phía Nam của vĩ tuyến 17 – HĐ Paris lại làm trái ngược, cho phép quân đội CS Bắc Việt được bố trí khắp Miền Nam vĩ tuyến 17 – Quả thật đó là một thất bại của những người bạn tình hình “bi đát” và sụp đổ.

Riêng về Điều 7 của Chương II những điều kiện trang bị vũ khí, thì HĐ lại “có vẻ” còn nghĩ đến việc bố trí & tiếp liệu cho QLVNCH bằng những điều kiện thay thế vũ khí, điều kiện, những điều kiện chiến tranh bằng những điều kiện, hao mòn dùng hết thì sau khi ngừng bắn, trên nguyên tắc “mất đi một”,

vì cùng điếm, tính năng. Ngoài ra, còn nhận mệnh “tiếp liêu” phải có sự giám sát của Ủy Ban Liên Hiệp Quốc Hai Bên miền Nam, Ủy Ban Quốc Tế Kiểm Soát đình chiến, Điếu u kho vận thì chu đáo, ngừng chiến gian ngắn sau, khi Hoa Kỳ ngừng tay cúp hàng vận chuyển, thì ngừng còn một ai nghĩ đến chuyện “Mặt Đói Mặt” nữa.

Vì những sự kiện vô lý và trái ngược nói trên; phải chăng VNCH và Hoa Kỳ không để ý, hoặc biết mà “phe lõ” để ký hiệp ước cho qua chuyện, họ hành động theo ý của Mỹ. Có điều đáng suy nghĩ, là trong bao năm chinh chiến, Hoa Kỳ từng đem hàng triệu quân (kể cả sự luân chuyển), thì mà VNCH có biết bao trí thức khoa bảng, từng tá lỵ chiến tranh vận động nổi dậy cho đất nước mới hiệp ước họ từng giành VN với Hoa Kỳ, có vậy mà để phòng động ngược lại bản thân mình bắt tay tháo chạy. Theo những việc, VNCH không thể như thế, ngừng chiến qua là có miếng mà nói không ra lời; hoặc cướp lãnh đạo để ăn xôi để đóng cho trên vai trò tay sai.

b) - Điếu u 9 đến 12 – Chương IV: Thước Hiểm Quyển T Quyển C của Nhân Dân Miền Nam. HĐ xác nhận quy định quy định của nhân dân miền Nam là thiêng liêng, bất khả xâm phạm và phải được tôn trọng. Tuy nói có vẻ hay, mục đích để ngăn chặn cho cái động cơ gọi là “Hiệp Ước Quốc Gia & Hòa Giải Hòa Hiệp Dân Tộc”, HĐQG & HGHH). Mặt thế chế “không ngừng”. Hội đồng này gồm có 3 thành phần bên nhau, ngang nhau. Quan trọng nhất là HĐQG & HGHH sẽ làm việc theo nguyên tắc nhất trí và đồng nhất; bất cứ một đề nghị hoặc điều kiện nào mà không được sự đồng ý của một trong ba bên sẽ không có hiệu lực. Và quan trọng nhất, HĐQG & HGHH Dân tộc sẽ quy định những nguyên tắc chính thức của miền Nam VN. (Vô lý?).

Câu hỏi đặt ra, Cái động cơ gọi là thành phần thế Ba đâu mà ra; theo gì thích của HĐ thì, thành phần thế Ba do hai bên cùng sự và quốc gia, mà bên chế ra một sự lồng ghép nhân sự bên nhau gộp lại tạo ra mà thành hình; dĩ nhiên để biết, thành phần thế Ba cũng có để quy định, và từng nói của nó cũng có những nguyên nhân hai phần kia. Đến đây ngừng ta có thể hình dung chế thế: thành phần thế Ba cũng ví như hai vó chèo ăn cơm với nhau rồi để ra một nhóc tí; tuy còn bú sữa và nằm trong nôi, ngừng mà ý kiến có tính cách quy định như của gia đình để hiểu thông qua nó. Mặt khi nó già chèo, nó nói “hàng chèo” thì một việc kể như hu.

Thế hội chuyện để sự của một dân tộc sau bao phen chinh chiến điều linh, lòng ngừng ly tán mà quốc tế lại còn áp đặt ra nhiều điều có vẻ “tréo cẳng ngang”, vô lý và ngừng để như thế, ngừng dân Việt tộc chế phải ra những một để chế phần oan nghiệt.

Chế thoáng nhìn mặt đôi hàng sự lồng c nêu trên để cho thấy Hiệp Ước Paris 28-1-73 chế có lẽ cho phía Hoa Kỳ, vì chế quốc đó:

- Đã nhận lại để chế từ binh chế CS giam giữ hàng chế đúng lẽ họ và dân chúng Mỹ; tri thức thoái

Hiệp định Paris Ngày 28-1-1973 Chính Là Hội Chứng Báo Tội Cho VNCH

Tác Giả: Phùng Ngọc Sa

Chúa Nhật, 10 Tháng 4 Năm 2011 09:30

---

hết quân và nhân c an toàn, và cuối cùng rút chân họ n ra khỏi chi n tranh VN.

- Các hi i thu n ti n cho ng i M áp d ng “kh nh c k”, Hoa K đã thành công trong cuối c chi n l a đ ch: Tuy b mang ti ng x u là ph n b i VN lúc tháo ch y, đi u này t cho kh i c ng s n qu c t bi t, M thua, không dám tay đôi ch ng CS trên b n a; s ki n n y khi n cho Liên Xô lên m t và h m mình múa g y v n hoang. Vì th bao nhiêu ti n c a bóc l t đ c c a nhân dân LX đ u vung vít đ vào chi n tranh; h t Afgsnistan năm 1979, đ n giúp Nicaragua đánh Contra, giúp VC chi m Kampuchia và thuê Cuba đánh Angola, Mazambique và Ethopia; LX vung vít lao đ u vào vi c bành tr ng đ qu c đ , mà quên h n Hoa K đang âm th m “đi u ch nh”chi n l c, đ c bi t là khi T ng th ng M Ronald Reagan ti n hành “chi n tranh các vì sao” thì LX đã h t hi i và tan rã. Theo nh n đ nh c a Vi n Nghiên C u Chi n L c Qu c T London, Anh qu c, thì khi mà b c t ng Berlin b s p đ , chi n tranh l nh ch m đ t m i ng i m i th y Hoa K đã th ng.

Riêng ph n VNCH vì do các đi u kho n vô lý và b t l i cho VN, đ c bi t là Hiệp p c l i đ ng ý đ c ng s n B c Vi t ti p t c b trí 300.000 trên toàn mi n Nam, đ ng th i M l i cúp h t vi n tr , t c đã th ng tay ch i m t đòn trí m ng đ b c t VNCH, xóa h n qu c gia n y trên b n đ qu c t sau bao năm t ng đ c xem là “Ng i B n Đ ng Minh.”

Tr c các nh ng s ki n nghi t ngã t ng gây u t h n cho toàn th nhân dân mi n Nam, vì th ng i ta m i dùng hai ch “T ng Ni m” đ t ng nh l i các s ki n đau th ng; và cho dù l ch s có sang trang, m t ch đ t do dân ch đ c may m n xu t hi n trên toàn lãnh th VN, thì nh ng đ u n đen t i c a giai đ o n l ch s đã qua, h ng năm cũng ph i đ c nh c l i đ h u th l y đó soi g ng; cũng nh m y th k tr c, vì Tr nh -Nguy n phân tranh, đ t n c b qua phân; và sông Gianh là phân ranh c a hai h ; nh ng vào năm 1802 khi vua Gia Long dù đã th ng nh t đ c đ t n c, nh ng đ âm vê công t i c a hai h v n đ c l ch s ghi

nh n. Và, h n sông Giang mãi v n còn vang v ng đầu đó trong lòng m i ng i dân Vi t. Vì th , Qu c H n, m t s ki n l ch s , không m t ai có quy n và t ý đ i tên, dù Qu c H n thành Qu c Kháng hay kh n n n h n, Qu c H n ngang ng c đ i thành “Ngày T Do” l i càng b lên án n ng n h n.

Đ k t thúc bài vi t góp m t vài ý liên quan đ n Hiệp đ nh Paris ngày 28-7-1973, chúng tôi xin đ c phép ghi l i l i nói c a m t nhà ngo i giao, t ng là đ i di n VNCH t i Hoa K , ông phát bi u:”Nhìn l i kinh nghi m c a cuối c chi n tranh Vi t Nam. Nh ng ai còn tâm t v i đ t n c, xin đ ng bao gi giao v n m ng t qu c mình vào trong tay ngoai bang. Và, đ ng bao gi nghĩ đ n chuy n liên minh b t k v i m t qu c gia nào mà mình không có đ c vai trò quy t đ nh.